

[Jes Lunde]

Egentlig startede Socialdemokratiet med at give et løfte i denne debat om, at man var villig til at se på disse eksempler. Men nu har skatteministeren meldt sig ud af debatten, han er i nærforhandling med Kristeligt Folkeparti om visse detaljer. Vi holder en pause. Er forhandlingen afsluttet derovre? Det er den nu. Socialdemokratiet startede denne debat med at sige, at hvis vi kunne påvise, at der var nogle sociale problemer, hvis vi kunne påvise, at der var lavindkomstgrupper, der tabte på denne skattereform, var Socialdemokratiet meget interesseret i at se på det og meget interesseret i at ændre på det.

Jeg vil opfordre til, at skatteministeren tilslutter sig det, som den socialdemokratiske ordfører har sagt. Jeg vil opfordre til, at skatteministeren viser den samme vilje til at se reelt på det i stedet for at nøjes med at blive ved med at konstruere familieeksempler med nogle, der ikke bliver ramt, for de eksempler kan vi også godt. Vi ved godt, at der er nogle, der ikke bliver ramt. Men der er altså også nogle, der bliver det, nemlig dem, der har en pæn gæld, samtidig med at de er lavtlønnede; de kommer i klemme i denne her reform. Og skatteministeren er nødt til at tage hensyn til, at der er noget, vi skal have set på dér. Det samme gælder folk, som er deltidsbeskæftigede, og som ikke har en fuld løn. Også de bliver ramt, når værdien af personfradraget falder.

Hvis regeringen er villig til at gå ind og løse problemerne med folk, der kommer i klemme i skattereformen, er SF til at tale med. Hvis regeringen er villig til at se på, at det er en fejl, at erhvervslivet ikke bidrager til miljøforbedringer her i landet, hvis regeringen er villig til at se på, at vi skal have beskæftigelseeffekten gjort større, er vi stærkt interesseret i det.

Jeg lagde mærke til, at skatteministeren sagde, at når beskæftigelsesvirkningen ikke kunne blive større, var det, fordi regeringen var nødt til at bruge nogle af milliarderne på skattelettelser for at leve op til alle de løfter, den har givet. Det er jeg fuldstændig enig i, men det er så også lige præcis problemet, at regeringen op til fremsættelsen af denne skattereform har været ganske rundhåndet med at uddele løfter, og det bliver man ramt af nu, idet man for at holde disse løfter er nødt til at bruge nogle milliardbeløb på skattelettelser, også på områder, hvor der ikke er voldsom megen grund til det.

Lad mig som bare et eksempel nævne, at når man sænker beskatningen af lejeværdien, giver man også penge til folk, der bor i et gældfrit hus, og som ikke har noget som helst problem med, at rentefradraget falder i værdi, men som alligevel får en lavere lejeværdibeskatning. Folk på måske et stykke oppe i halvtredserne, som for længst har betalt huset, børnene er flyttet hjemmefra osv., får skattelettelsen hele vejen op, fordi de ikke har noget rentefradrag, og nu skal de altså også have en lempelse i lejeværdien.

Der er nogle steder, hvor man øser lidt rigeligt ud med penge til folk, som ikke har brug for det, og i den anden ende er der mennesker med lave indkomster og stor gæld, der bliver klemmt. Hvis vi kan møblere om på sådan noget, hvis den sociale fordeling kan blive bedre, så lad os tale om det. Hvis det er noget, regeringen føler sig totalt bundet af, er der ikke andet for, end at så må det blive en 90-89-situation her. Men jeg kunne egentlig godt tænke mig, at skatteministeren lige til allersidst gik herop og bekræftede det, som den socialdemokratiske ordfører sagde: at man er villig til at se på den sociale profil, for det synes vi er temmelig afgørende at vide her ved afslutningen af denne debat.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg vil gerne kvittere for, at hr. Kirkegaard gjorde sig den ulejlighed at stå op og præcisere Det Konservative Folkepartis holdning til de seks lovforslag, vi nu har behandlet siden klokken 12.

Jeg lagde også mærke til, at meget tidligt i debatten – jeg tror, det var første gang, hr. Kirkegaard havde ordet – sagde hr. Kirkegaard: Vi vurderer forslagene som en helhed og tager stilling til forslagene som en helhed. Det samme gælder selvfølgelig også for vores vedkommende.

Vi har behandlet seks lovforslag, vi har 16 tilbage, inden vi er færdige i aften. Jeg kvitterer for de meldinger, der er givet, og siger: Lad os nu se, hvilke meldingerne der kommer på de sidste 16 forslag, lad os få debatten, og så kan der tegne sig et billede af, hvor langt vi kan gå. Men ingen skal være i tvivl om – og det kan også være et svar til hr. Jes Lunde – at vi meget gerne ser, at vi finder et bredt forlig om disse